

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą, wprowadzając przez to w całe dzieje ludzkości ową szczególną «dwoistość» przy całkowitej równości, gdy chodzi o godność osobową oraz zdumiewającej komplementarności, gdy chodzi o podział przymiotów, właściwości i zadań, związanych z męskością i kobiecością istoty ludzkiej”.

Jan Paweł II, *Parati semper*. List do młodych całego świata, 31.03.1985, 12, w: tegoż, *Do Młodych. «Szukałem Was, teraz wy przyszlście do mnie»*, wyd. M., Kraków 2005, s. 38.

„[...] życie znajduje swój sens, gdy daje się i odzyskuje miłość, z której rodzi się pełna prawda o ludzkiej płciowości i prokreacji; ta miłość nadaje sens także cierpieniu i śmierci, a choć pozostają one okryte tajemnicą, mogą się stać wydarzeniami zbawczymi; szacunek dla życia wymaga, aby nauka i technika były zawsze podporządkowane człowiekowi i jego integralnemu rozwojowi [...]”.

Jan Paweł II, enc. *Evangelium vitae*, 81, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 1, *Encykliki*, wyd. M., Kraków 2006, s. 593.

„[...] człowiek jako mężczyzna i kobieta, «od początku» – całe życie ludzkiej zbiorowości – wspólnoty, społeczności, społeczeństwa noszą znamię tej pierwotnej dwoistości. Stanowi o niej męskość i kobiecość poszczególnych osób, a każda wspólnota czy społeczność czerpie z tej dwoistości swą szczególną charakterystykę i szczególne bogactwo we wzajemnym dopełnianiu się osób”.

Jan Paweł II, List *Gratissimam sane*. Do rodzin z okazji Roku Rodziny 1994, 6, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 3, *Listy*, wyd. M., Kraków 2007, s. 362.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. (J 19,25-27)”.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„«Męskość» i «kobiecość» odróżniają między sobą dwie jednostki o jednakowej godności, nie wyrażają one jednak równości statycznej, gdyż cechy właściwe kobiecości różnią się od cech męskich, a ta różnorodność w równości jest ubogacająca i nieodzowna dla harmonijnego ludzkiego współlistnienia (KKK 146)».

Por. KKK 111; 147.